

Parashat Dvarim - 5779

Lezingen: Deut. 1:1-10, Jes. 1:1-27, Joh. 15:1-8

Chaveriem,

Er staat geschreven in Spr. 1:23: *“Keert u tot Mijn bestraffing; zie Ik zal Mijn Geest ulieden overvloedig uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekend maken”*.

Dit wordt gezegd door de opperste of hoogste Wijsheid. Maar waar bevindt die hoogste Wijsheid zich? Heel opmerkelijk: ‘daarbuiten’. Buiten de stadspoort, zegt vers 21. Over welke stad gaat het hier? Dat wordt niet gezegd, er staat alleen dat binnen de stad is er geen plaats voor de hoogste Wijsheid. Je mag dus zelf invullen waarover het hier gaat. Jeruzalem, Babylon of het instituut ‘kerk’... vul maar in. Denk hierbij aan Hebr. 13:13: *“Laten wij dan naar Hem uitgaan buiten de legerplaats en Zijn smaad dragen.”* Spr. 1:20-23 + 33 lezen.

Ik geloof dat dit ook op onze situatie van toepassing is. En wie Yeshua gehoorzaamt, en daarmee de Vader gehoorzaam is, die zal veilig wonen en gerust zijn van de vrees voor het kwaad, temidden van alles wat in het proces van voorbereiding op de grote Aliyah op ons af zal komen. Lees Psalm 91 – speciaal voor onze situatie. Wat nu belangrijk is, om Yeshua te volgen en het Woord te bewaren/bewaken. Vul dit woord (de Bijbel en m.n. de profetieën) niet te snel in, het gaat nl. niet om wetenschap. God is onze leider, Hij verlost ons uit onze onwetendheid en heeft ons tot hiertoe gebracht. En als we Hem gehoorzaam volgen zal Hij ons brengen tot onze bestemming in Eretz Yisra’el. Dat leert ons Eze. 34:11-13 vergeleken met Joh. 10:10-11, 16-17.

Dvarim vanwege Verbondsvernieuwing

Dvarim is het boek wat uitgesproken wordt buiten de deur/poort naar Eretz Yisra’el. Dvarim komt van de stam: ד ו ר, respectievelijk: deur, huis en hoofd of leider.

Wat doet het hoofd van de familie bij de deur van zijn huis?

Instructies geven aan zoons en personeel, wat ze buiten op het land moeten gaan doen. Het land lag buiten het dorp.

Wat doet Mosheh hier bij de grens of deur van het Land Israel?

Instructies geven hoe ze moeten leven in het land van de Eeuwige.

Hoe begint Mosheh zijn onderwijs? Hij begint met terechtwijzing – om het volk in de juiste houding te brengen, vanwege de belangrijke Verbondsvernieuwing.

Het is blijkbaar niet zomaar iets om in het Land van JHWH te mogen wonen.

Maar hadden ze dan in de woestijn niet geleefd naar de instructies van de Torah?

Mosheh zegt in Dt. 12:8: *“Gij zult niet doen naar alles wat wij hier heden doen, een ieder al wat in zijn ogen recht is. 9. Want gij zijt tot nu toe niet gekomen in de rust, en in de erfenis, die JHWH uw God u zal geven.”*

Lijkt dit niet een beetje op de situatie van de Gemeente van Yeshua de afgelopen eeuwen...

Maar nu, met het uitspreken van het boek Dvarim, verbindt Mosheh Am-Yisrael opnieuw aan JHWH en meteen ook aan het Land. Lees maar Dt. 26:16-19 en ze moeten grote stenen

oprichten en verven en daarop de Torah schrijven op de berg Eval. Dit is gebeurd in Joz. 8:30-35.

Om Am-Yisra'el te leiden in de Verbondsvernieuwing (Dt 29:1) brengt Mosheh hen eerst in een schuld-houding. Ze hebben als volk gezondigd en alleen terugkeer en gehoorzaamheid kan hen doen delen in het bezit v/h Land. Mosheh begint de verbondsvernieuwing dus met een terugwijzing naar de geschiedenis.

Dat begint al met de namen, b.v. Di-Zahav betekent 'genoeg goud'. Dit is een hint naar het gouden kalf. Een centraal punt in de terechtwijzing vormt de geschiedenis van de 12 toeristen, die het Land waren ingetrokken om het te bekijken. Tien van hen gaven een slecht rapport van het Land. Dit zorgde ervoor dat ze 40 jaar in de wildernis moesten blijven totdat de 20+ generatie van toen '**weggestorven**' was, Dt 2:16 SV. Let wel, het gaat hier over de soldaten, dus het zou kunnen dat er nog wel oudere vrouwen en priesters en levieten overgebleven waren...

Weten jullie, vandaag is het de 9^e Av – Tisha b'Av – het slot van de 3 weken rouw vanwege de verwoesting van Stad en Tempel. Joodse geleerden leren ons dat het op Tisha b'Av was dat het Land werd verworpen, door het slechte verslag van de 10 toeristen/verspieders.

Zoals Mosheh in het kader van de verbondsvernieuwing terug kijkt in de geschiedenis, zo wil ik ook met jullie terug kijken naar onze geschiedenis. Want ook wij hebben een grote woestijnreis achter ons. Ook wij staan als op de grens van het Land. Niet fysiek, maar wel vanuit historisch perspectief.

Israël in de woestijn der volken

Het was zo'n 2740 jaar geleden dat de wereldmacht Ashur/Assyrie de 10 stammen wegvoerde uit Eretz Yisra'el. Zover dit nagegaan kan worden gebeurde dit in vier wegvoeringen. Als eerste de stammen in het Over-Jordaanse, het huidige Jordanië. Hierover kun je veel vinden op de websites van Yair Davidiy: britam.org of hebrewnations.com

De Tien Stammen hebben de baal gediend (2:7, 2:12).

7 Zij bekent toch niet, dat Ik haar het koren en de most (versgeperste druivensap) en de olie gegeven heb, en haar het zilver en goud vermenigvuldigd heb, dat zij tot de Ba'al gebruikt hebben.

12 En Ik zal haar straffen voor de dagen van de Ba'als, waarin zij die gerookt heeft en zich versiert heeft met haar oorkingen en juwelen, en haar liefhebber gevolgd is, maar nu vergeten heeft, spreekt JHWH.

De Kelten in Brittannië en Gallië dienden bel dat is de ba'al.

De Verloren Tien Stammen moeten terugkeren naar God, naar Jerusalem [verzoening met Judah], en naar het koninkrijk van David (3:5).

Hosea 3:5 Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de HEERE, hun God, zoeken en David, hun koning. Zij zullen zich in diep ontzag tot de HEERE en Zijn goedheid wenden, in later tijd.

Ephraïm vertegenwoordigt alle noordelijke Verloren Tien Stammen van Israël, als ook de specifieke stam Ephraïm.

Ephraïm heeft “vreemde kinderen” voortgebracht (5:7).

7 Zij hebben trouweloos gehandeld tegen JHWH, want zij hebben vreemde kinderen gewonnen; nu zal hen de nieuwe maand verteren met hun land.

Dit betekent dat zij getrouwd zijn met niet-Israëlieten en hun identiteit is onzeker.

Gilead and Shichem (Die de USA vertegenwoordigen) waren bekend om hun moordenaars en gewelddadigheid (6:8).

8 Gilead is een oord van bedrivers van onrecht, het is vol bloedsporen. 9 Zoals roversbenden op iemand wachten, zo is het gezelschap van priesters. Zij moorden op de weg naar Sichem. Werkelijk, zij gedragen zich schandelijk. 10 In het huis van Israël zie ik afschuwelijke dingen: daar is de hoerij van Efraïm, Israël heeft zich verontreinigd.

Judah zal het land in voorbereiden voor de terugkeer van de Stammen (Hosea 6:11).

11 Ook voor u, Juda, is een oogst weggelegd, wanneer ik een omkeer breng in de gevangenschap van Mijn volk. (when I restore the fortunes of My people)

De ballingen zullen terugkeren vanuit het westen (11:10).

10 Zij zullen JHWH achterna wandelen, Hij zal brullen als een leeuw. Ja, Hij zal brullen, en de kinderen zullen bevende komen van de kant van de zee. 11 Zij zullen bevende komen als een vogel uit Egypte, als een duif uit het land Assyrië. Dan doe ik hen wonen in hun huizen, spreekt JHWH.

De algemene boodschap van Hosea is de afwijzing van Ephraïm door de Almachtige gevolgd door een verzoening. Dit geldt voor alle verloren tien stammen en ook voor Juda.

Israël zal terugkeren naar God en wederom gezegend worden (hoofdstuk 14).

Daarom de oproep in Hos. 14:2: *“Bekeer u, o Israël tot JHWH uw God toe; want gij zijt gevallen om uw ongerechtigheid.”*

Op dit punt bevinden wij ons vandaag.

Onze terugblik met het oog op Verbondsvernieuwing

En wat is onze ongerechtigheid? Dat wij in de achter ons liggende geschiedenis Gods Woord hebben losgelaten. Wij zijn een afwijkende weg gegaan. In het eerst is de afwijking nauwelijks te zien, maar naar mate de weg vordert wordt de afwijking groter.

Het was Gods genade voor ons dat Yeshua haMashiach in het vlees werd geboren. Hij was geroepen om als de goede Herder het verloren en verstrooide Israël weer te verzamelen. *“Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen”*, Joh. 10:11. En in vers 14: *“Ik ben de goede Herder, en ik ken de Mijnen en word van de Mijnen gekend”*.

Zo is het Evangelie de wereld ingegaan, de wereld waarin het tot heidenen geworden Israël zich bevond. Ja, want we waren immers vermengd met de heidenen, Hosea 7:8. En Psalm

106:35 bevestigt dat: *“maar zij vermengden zich met de heidenvolken en leerden hun gebruiken”*. En toen kwam het Evangelie tot ons en wat waren we er blij mee. Maar wat gebeurde na verloop van tijd? We verlieten onze eerste liefde, Opb. 2:4: *“Maar ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken”*. Wij worden dus beoordeeld naar onze daden. Het gaat om vruchten van het geloof vrienden, zoals Yeshua zei: de boom wordt aan zijn vruchten gekend. (Mt 12:33)

De brief aan Efeze is dus een profetie voor wat in de gemeente van Yeshua zou gebeuren. Echter, onlangs hebben we in Numeri gelezen hoe Bilam een valstrik legde voor de Bnei Yisra'el doordat hij Balak adviseerde om de Israëlieten te verleiden om samen te gaan doen met de heidenen. We vinden dit in de brief aan Pergamus terug: *“Maar ik heb enige weinige dingen tegen u, dat er bij jullie zijn die de lering van Bilam volgen, die Balak leerde om de kinderen Israels een struikelblok voor te werpen, opdat zij zouden afgodenoffer eten en hoereren”*. Hier wordt ons voorgehouden wat er gebeurde toen de gemeente zich niet bekeerde tot de eerste liefde. Ze had geen kracht tegen heidense invloeden. Men begon te vergeten dat de Gemeente een strijdende gemeente moet zijn; allereerst tegen de vijanden van buitenaf, maar ook tegen de verkeerde dingen van binnenuit; tegen de verkeerde leringen die opkomen. Er werd meer en meer een compromis gesloten met de wereld.

Hier ligt een ernstige waarschuwing voor ons geliefden, laten we op onze hoede blijven, dat we niet verzwakt worden door toegeven aan onze omgeving. Als hier Balak en Bilam worden genoemd, laten we dan ook aan Pinchas denken, die een speer pakte en 2 mensen doodstak. Deze daad riep veel kritiek op in de gemeente van Israel, maar werd geprezen door JHWH.

Maar we zijn nog niet klaar met onze geschiedenis, want het bleef niet bij een compromis sluiten met de wereld. Zoals ten tijde van koning Achab de ba'alsdienst werd ingevoerd in Israel door zijn vrouw Izebel, zo gebeurde iets dergelijks ook in de gemeente van Yeshua. Het ging in de gemeente van kwaad tot erger en waarom? Omdat Gods Woord werd losgelaten. Profetisch gezien is de gemeente van Thyatire een beeld van de Rooms Katholieke Kerk. Het Woord van God werd gemengd met gruwelijke afgoderij. We lezen in 2 Thess. 8: *“En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heer zal verdoen (Gr. an-aireo: aan de kant zetten/tegenspreken) door de Geest van Zijn mond en vernietigen door de epifaneia/verschijning (dit is het vuur van Armageddon) van Zijn parousia”*. Het aan de kant zetten van de anti-christ is gebeurd met de grote Reformatie van de 16^e eeuw. Toen is Rome tegengesproken door het Woord en de Geest van God. Ze kwam op een zijspoor.

De gemeente van Yeshua kreeg in de Reformatie de Bijbel terug en kon zich weer op dit woord oriënteren. Vandaag echter, 500 jaar na de Reformatie, met de gezegende terugkeer van het Joodse volk naar Eretz Yisra'el en de oprichting van de Medinat Yisra'el, nu wordt ook Efrayim wakker. Ezechiël had 390 dagen op zijn linkerzij gelegen en aangezien dat God zeventvoudig zou straffen, maakt dat we uitkomen op $7 \times 390 = 2730$ jaar. Eze. 4:5. Als we van 721 vC uitgaan dan duurt de straf van Israëls ballingschap tot 2009. Opmerkelijk dat vanaf die tijd er een doorbraak te zien lijkt in de gemeente van Yeshua in de terugkeer naar Torah.

Y'hudah en Efrayim weer toegevoegd aan JHWH

We lezen in Jer. 50 en 51 over de val van Babel. Dit was gericht op het Babel van Nebukadnezar. Maar we vinden daarin delen die nog niet vervuld zijn, bijvoorbeeld over de terugkeer van de 2 huizen van Israel. Dan lezen we in 50:4: *“In die dagen en te dien tijde, spreekt JHWH, zullen de kinderen van Israel komen, zij en de kinderen van Juda te zamen; wandelende en wenende zullen zij heengaan, en JHWH hun God zoeken. 5 Zij zullen naar Tsiyon vragen; op de weg daarheen zullen hun aangezichten zijn; zij zullen komen en JHWH ‘toegevoegd’ worden met een eeuwig verbond, dat niet zal worden vergeten. 6 Mijn volk waren verloren schapen, hun herders hadden hen verleid.”* Opmerkelijk dat hier weer gesproken wordt over ‘verleiding’. De verleiding die in de gemeente van Yeshua is uitgegroeid tot een macht, de pauselijke macht in de RKK. Duidelijk dat wij dus weer los moeten komen van de misleiding.

Het woord ‘toegevoegd’ in vers 5 wordt door Leah gebruikt bij de geboorte van haar 3^e zoon Levi, יִלָּוֶה van ה ל ו , dat betekent: zich hechten aan, zich aansluiten bij. Dit woord wordt ook gebruikt in Jes. 56:6: *“En de vreemden, die zich tot JHWH ‘voegen’ (Hebr. hanilvim - הנלויים), om Hem te dienen en om de Naam JHWH lief te hebben, om Hem tot dienaren te zijn: al wie de Shabbat houdt, dat hij die niet ontheilige, en die aan Mijn Verbond vasthouden, 7 die zal Ik ook brengen tot Mijn heilige berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam zijn op Mijn altaar; want Mijn huis zal een gebedshuis genoemd worden voor alle volken. 8 Adonai JHWH, Die de verdrevenen van Israel vergadert, spreekt: Ik zal tot Hem nog meer vergaderen, naast hen die tot Hem vergaderd zijn.”*

Dus het woord ‘voegen’ in 56:6 komt van lavah en dat betekent: zich hechten aan, zich aansluiten bij. Dit woord gebruikt Leah bij de geboorte van L’vi, maar en wordt in Jes. 56:6 gebruikt voor de vreemden die zich aan JHWH hechten en wordt in Jer. 50:5 gebruikt voor het zich aansluiten aan JHWH door de terugkerende zonen van Israel en de zonen van Judah.

Is dit niet iets om bij stil te staan, als we nadenken over onze positie m.b.t. parshe Dvarim. Ook wij staan in een verbondsvernieuwing. Ook wij worden toegevoegd aan JHWH met een eeuwig Verbond. Ook wij – of we nu wel of niet fysiek van Israel zijn – zullen naar de Heilige berg geleid worden. Dit alles omgeven door tranen, zegt Jeremia. Jesaja zegt in 55:12 dat we met blijdschap zullen terugkeren. Zal dit niet beide gebeuren? Gods beloften maken ons blij, maar in het proces van terugkeer zijn er ook momenten van diep verdriet. Huilen en lachen, hoe dicht kunnen ze bij elkaar liggen.

Laten we afsluiten met Yochanan 15:1-8. Als we vrucht dragen, dan snoeit Hij ons opdat we nog meer vrucht zullen gaan dragen! Dat is wat de Gemeente van Yeshua nu nodig heeft, in het proces van voorbereiding op onze Aliyah.

Maasbracht, 9 Av 5779, 10-08-2019

Baruch ben Zvulun